

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **J. S.**, bytem zastoupeného JUDr. Pavlem Roubalem, advokátem se sídlem Mikulášská 9, Plzeň, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Plzni**, se sídlem Hálkova 14, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2007, čj. 7827/07-1100-400276, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 6. 2009, čj. 57 Ca 119/2007 - 191, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 11. 2007, čj. 7827/07-110-400276, zamítl odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru, vydanému Finančním úřadem v Plzni dne 31. 1. 2007, čj. 28097/07/138912/0377, kterým finanční úřad dodatečně vyměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2003 ve výši 2 923 848 Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 10. 6. 2009, čj. 57 Ca 119/2007 - 191, zamítl. Domáhal-li se žalobce přiznání odkladného účinku žalobě, krajský soud jej usnesením ze dne 25. 3. 2008, čj. 57 Ca 119/2007 - 86, nepřiznal. Usnesení odůvodnil tím, že žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně naplnění první z podmínek pro postup podle § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. že by výkon nebo jiné právní následky pro žalobce znamenaly nenahraditelnou újmu. Jeho tvrzení krajský soud shledal zčásti neúplnými (pokud jde o vyživovací povinnosti k dětem a zdrojů příjmů na straně manželky) a zčásti neodpovídajícími předloženým důkazům (např. pokud jde o výši mzdy). Krajský soud považoval předložené důkazní prostředky také za nevěrohodné, zejména pokud jde o výši splátek, kterou žalobce navrhl v žádosti o stanovení daně ve splátkách, v poměru k jeho tvrzeným příjmům.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Současně požádal o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti. Obdobně jako v žalobě přitom uvedl, že vyživuje tři děti, má příjem ze zaměstnání ve výši 25 000 Kč měsíčně hrubého, splácí dva hypoteční úvěry a exekucí doměřené částky by došlo ke snížení životní úrovně jeho rodiny. V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 1. 2010 stěžovatel doplnil, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by mohl přijít o byt, ve kterém společně s manželkou a dětmi bydlí. Zopakoval také, že vyživuje tři děti. Stěžovatel je od 10. 12. 2009

nezaměstnaný a musel ukončit činnost firmy. K tomuto tvrzení stěžovatel předložil rozhodnutí Úřadu práce v Plzni ze dne 11. 12. 2009, ze kterého vyplývá, že mu byla přiznána podpora v nezaměstnanosti po podpůrnou dobu v částce 13 307 Kč měsíčně. Dále stěžovatel tvrdil, že jeho manželka je podnikatelkou s minimálními příjmy, což dokládal daňovým přiznáním za poslední účetní období. Nenahraditelnou újmu spatřoval v tom, že by při výkonu rozhodnutí na byt, v němž s dětmi a manželkou bydlí, nebylo možné dosáhnout zpětného nabytí konkrétního bytu. Podle stěžovatele je zřejmé, že by se vymožení neobešlo bez poškození bydlení.

Žalovaný konstatoval, že se návrh na přiznání odkladného účinku opírá o stejné důvody, které byly uplatněny již v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Odkázal proto na usnesení krajského soudu ze dne 25. 3. 2008, s jehož závěry se ztotožnil.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat. Užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. S odkazem na § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele (zde žalobce) nenahraditelnou újmu, a to současně za podmínky, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním naplněním tří výše vymezených objektivních podmínek uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Navrhovatel nese důkazní břemeno k prokázání hrozby nenahraditelné újmy, tj. negativních důsledků výkonu rozhodnutí krajského soudu. Správní soud nestíhá povinnost zjišťovat či dokazovat hrozící nenahraditelnou újmu z úřední povinnosti. Stěžovatel musí hrozbu nenahraditelné újmy tvrdit dostatečně podrobně a určitě a svá tvrzení musí prokázat.

Musí-li navrhovatel nejen tvrdit, ale i prokázat, že mu nepřiznáním odkladného účinku hrozí nenahraditelná újma, v posuzované věci tak neučinil. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl obsahově zcela identický s dříve uplatněným návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby. Nejvyšší správní soud i proto odkazuje na důvody uvedené v usnesení krajského soudu ze dne 25. 3. 2008. Krajský soud se pečlivě a vyčerpávajícím způsobem vypořádal se všemi důvody tvrzenými stěžovatelem. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje zejména skutečnost, že sám stěžovatel navrhl daňovým orgánům splácení dlužné daně ve splátkách, jejichž navrhovaná výše podstatně neodpovídala jeho deklarovaným příjmům.

Stěžovatel v doplnění žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrdil, že v mezidobí ztratil zaměstnání, resp. že jeho manželka má z podnikání nízký příjem. Zde však soud podotýká, že nerozhodoval o tom, zda jsou u stěžovatele splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, kde by aktuální majetkové poměry žadatele hrály klíčovou roli. Pro přiznání odkladného účinku by návrh musel současně obsahovat zdůvodnění, proč tvrzené skutečnosti vedou ke vzniku nenahraditelné újmy. Stěžovatel vznik této újmy dovozoval z toho, že by nebylo možné dosáhnout zpětného nabytí konkrétního bytu, o který by přišel výkonem napadených rozhodnutí. Jeho návrh ani doplnění však neobsahovaly žádné konkrétní skutečnosti, týkající se bydlení stěžovatele. Tím spíše pak neobsahovaly argumenty, proč je právě případná nemožnost dosáhnout zpětně nabytí konkrétního bytu nenahraditelnou újmu, umožňující přiznat odkladný účinek kasační stížnosti.

Stěžovatel neunesl důkazní břemeno ohledně hrozící nenahraditelné újmy, proto Nejvyšší správní soud nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že tento soud neshledal v posuzované věci hrozbu vzniku nenahraditelné újmy pro stěžovatele, nebylo již nutné posuzovat žádost z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Dále Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ze své podstaty rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. června 2010

JUDr. Jan Passer
předseda senátu